

længelse heraf. Nærværende lovforslag omfatter derfor ikke disse forhold.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1 Mulighed for lokal finansiering af præsteløn

Med de eksisterende regler om finansiering af præstestillinger er det ikke muligt af kirkekassen at aflønne præster. Det har gennem årene været kritiseret, at menighedsråd ikke har haft mulighed for at opprioritere den præstelige betjening i sognene, men udelukkende har været henvist til at prioritere »mursten« eller kirkefunktionærer. Dette har bl.a. betydet aktivtetsudvidelse på alle andre områder end forkyndelsen, herunder ansættelse af sognemedhjælper som en slags erstatning for den præst, det ikke var muligt at ansætte, fordi fællesfonden og statstilskuddet ikke har givet plads til at aflønne flere præster.

Der er således gennem de senere år i øget omfang opslået og besat stillinger, der kombinerer en ansættelse som præst med en ansættelse som sognemedhjælper.

Både Den danske Præsteforening og Foreningen af Sognemedhjælper i Danmark har udtrykt bekymring over denne udvikling. I en henvendelse til kirkeministeren fra marts 2005 har de to foreninger således pegt på, at disse kombinerede stillinger som præst/sognemedhjælper er en problematisk måde at løse behovet for flere præstestillinger på. En person, der er ansat i en kombinationsstilling, vil altid have to arbejdsgivere – nemlig Kirkeministeriet og menighedsrådet. Disse er ud fra almindelige ansættelsesregler nemme at skille, men det er foreningernes erfaring, at stillingerne i det daglige arbejde er umulige at skille fra hinanden, idet der er sammenfaldende profil, blandt andet i det diakonale og kateketiske felt.

Det kan endvidere anføres, at såfremt der bliver tale om afsked fra den ene del af stillingen, vil det i realiteten gøre ansættelsen i den tilbageværende del af stillingen uholdbar.

I foråret 2005 har Kirkeministeriet med hjemmel i dispensationsbestemmelsen i lov om menighedsråd § 43 i to tilfælde givet tilladelse til, at der kunne oprettes præstestillinger finansieret af lokale midler.

Kirkeministeriet har således godkendt et 3-årigt forsøg med et samarbejde mellem menighedsråd i et provsti om ansættelse og aflønning af en halvtids overenskomstansat sognepræst til aflastning for provsten. Kirkeministeriet er ansættelsesmyndighed, men stillingen finansieres fuldt ud af lokale kirkelige ligningsmidler. Ansættelse foretages efter indstilling fra

menighedsrådet i provstens ansættelsesogn, som udgør præstens ansættelsesområde.

I en anden sag har Kirkeministeriet i maj 2005 godkendt, at beskæftigelsesgraden for en overenskomstansat sognepræst forhøjes med 50 pct. samtidig med, at en anden sognepræst frigøres for en del af sognepræstarbejdet og i stedet varetager koordinerende funktioner m.v. i et forsøgsprojekt med samarbejde mellem provstiets sogne. Udgifterne til denne forhøjelse af beskæftigelsesgraden for præstestillingen på overenskomstvilkår finansieres af provstiuvalgskassen.

Med dette lovforslags § 1, nr. 1, gives der en generel mulighed for, at menighedsrådene kan finansiere løn, pensionsbidrag og godtgørelser til overenskomstansatte sognepræster i nye stillinger oprettet af kirkeministeren efter ansøgning fra menighedsråd og med tilslutning fra provstiuvalg og biskop. Herved imødekommes ønsket om at kunne tilføre yderligere præsteressourcer, ligesom de ovenfor nævnte problemer med kombinationsstillingerne elimineres.

Forslaget er en ren finansieringsbestemmelse. Den foreslåede bestemmelse vedrører alene nye stillinger ud over det antal stillinger, der finansieres af staten og fællesfonden, og som fastsættes på de årlige finanslove.

Forslaget berører således ikke biskoppernes ret og pligt til gennem fordelingen af de stillinger, der finansieres af finansloven og fællesfonden, at sørge for, at samtlige områder af landet har den nødvendige kirkelige betjening. Biskoppernes pligt hviler på delegation fra kirkeministeren, og biskoppen skal ved fordelingen af stillingerne både tage hensyn til kirkens behov og demografiske forhold.

Aktuelt har biskopperne i 2005 ansvaret for fordelingen af 2010 årsværk fordelt med 1910 sognepræster/provster og 100 særpræster.

Dette forslag vedrører således alene stillinger ud over disse stillinger.

For at skabe sikkerhed for den budgetmæssige dækning af udgifterne til lokal finansiering af en præstestilling er det en forudsætning, at provstiuvalget kan anbefale, at der oprettes en sådan stilling.

Biskoppen har det gejstlige tilsyn med stiftets præster og menigheder og har som nævnt ansvaret for fordelingen af de gejstlige ressourcer i stiftet. Det vil derfor tillige være en forudsætning, at biskoppen kan anbefale oprettelsen af en sådan lokalfinansieret præstestilling, herunder stillingens nærmere indhold. Det bør indgå som et element i biskoppens vurdering, om der gennem en årrække har været ønsker om fx nye